La Zi

— Ți-a lăsat vre-o moștenire?
— Nu.
— Atunci de ce plângi?
— Tocmai pentru asta.

LICITAȚIA MACABRA

Un aspect inedit al procesului dela Moscova îl oferă licitația macabră. Fiecare din acuzați denunță... denunță pe capete, ceeace înseamnă, făcând un sinistru joc de cuvinte, tot atâtea capete destinate rostogolirei.

Pentru a-și salva viața, fiecare oferă alte 20-30 de vieți în schimb.

Și printre cei divulgați figurează oameni din toate națiunile, din toate categoriile sociale, deținători de nume și situații cu răsunet. Destăinuirile acestea au ceva din vanitatea parveniților, care se laudă cu familiile în care au pătruns.

Numai că cei vizați nu consimt în ruptul capului la recunoasterea unor asemenea dubioase prietenii.

Una din cele mai proeminente personalități puse în cauză, a telegrafiat la Moscova:

—Opun desmințire formală. Rog suspendați procesul până la sosirea mea, pentru depoziție.

Ne permitem să atragem atenția acelui domn, că până la sosirea sa, e posibil, că în loc de proces suspendat, să găsească suspendați pe acuzați.

SARBATOAREA POMILOR

O frumoasă și pitorească inițiativă poate fi socotită aceea de a se da un caracter festiv sădirii pomilor. Și în trecut — vorbim de trecutul apropiat — a existat această formalitate, dar nu ne-am putut convinge ce „roade" a dat, de oarece numai formalitatea nu e de ajuns, dacă nu e completată cu o operă de muncă și perseverență.

Știm numai, că, până acum de curând, în materie de pomi, partidele politice nu dedeau atenție decât la... pomul lăudat.

Dintre fructe, ajunsese să se cultive numai „mărul discordiei".

In ceeace privește altoirea, ea nu se făcea decât cu prilejul faimoaselor încăerări din timpul campaniilor electorale, când unii „se altoiau" pe alții.

Deci cu suflet nou de primăvară strigăm, la sărbătoarea pomilor:

— Cât mai mulți pomi... dar cât mai puține „poame".

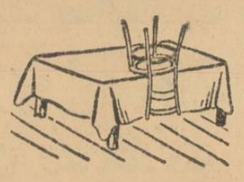

O NOUA CARIERA

Boema, această țară fericită a negustorilor de iluzii și a miliardarilor de rime a dispărut aproape. Actorii s'au sindicalizat, pictura se industrializează iar poeții... se însoară.

Pe vremuri a fi artist, însemna a fi cetățean de onoare al boemei, adică al fantesiei, al neprevăzutului, al aventurii.

Acum vre-o zece ani, Ionel S... poet de talent, dar boem incorigibil, dispăru într'o bună zi din circulație. Toți prietenii se întrebau ce devenise, când un ziarist îl întâlni pe bulevardul Academiei. Surprins, acesta îl întrebă:

— Ce-ai devenit? Nu te mai vede nimeni.

— M'am făcut negustor de mobile, răspunse Ionel S... cu aerul cel mai serios din lume.

— Și cum îți merg afacerile? Vinzi multe mobile?

— Ce să spun... până acum... n'am vândut decât pe ale mele.

— Asta îmi aduce aminte, că am făgăduit să-i cumpăr o pipă lui Jean.

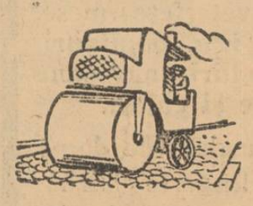

OFENSIVA DRUMURILOR

Prima acțiune importantă, care va fi întreprinsă odată cu sosirea primăverii va fi o mare campanie de construire și îmbunătățire a drumurilor. In acest scop vor fi mobilizate toate energiile și toate mijloacele. Cu atât mai mult, cu cât starea deplorabilă în care se găsesc actualmente se datorește tot nefericitei influențe politicianiste, care paralizează inițiativele de ordin obștesc, pentru măruntele obligații electorale.

— In definitiv, se întreba un cetățean, cum se face că drumurile au ajuns în așa proastă stare? Ce făceau vechii edili?"

— Băteau drumurile, după interese personale, răspunse un zeflemist. Deaceea le-au și stricat. Acum o să-i întâlnești mereu în cale.

— De ce?

— Pentrucă acum au rămas pe drumuri.

In ceeace ne privește, urăm din toată inima succes pentru o cât mai grabnică realizare în opera de refacere a drumurilor și spunem:

— La drum!...

PERLE

Poliția a arestat pe doi antreprenori de clădiri, care ademenind clientela cu reclama unui block-house, au încasat aconturi și chiar de la unii prețul integral al apartamentelor ce urmau să construiască, dispărând apoi cu banii.

Cum, s'ar zice, în loc de block-house, cei doi antreprenori se apucaseră să construiască castele în Spania.

Actualmente îi s'au rezervat apartamente la subsol.

*

Evenimentele din Austria au confirmat prevederile celor ce au încetat de a mai crede în dreptatea celor mici.

In locul duloaselor valuri, azi sună marșurile, iar faimosul refren:

„Zwei herzen in drei viertel takt" a fost transformat în „doi timpi și trei mișcări".

ION AL VADANEI

GRĂDINA LUI DUMNEZEU

Napoleon și redactorul dela le „Charivari"

de C. COSCO

Intr'o zi, de mult, am trecut prin fața unei librării de pe calea Victoriei.

In vitrină, între altele, o carte. Nu mi-aduce aminte titlul. Dar semnătura autorului mi-a atras atenția: M. P. Tr. Eu public acum numai inițialele, dar pe carte autorul avea numele întreg, plus o recomandație: doctor. Ceea ce însă isplitea grozav era alteeva: sub nume mai venea o adăogire: un i. (mic) și un p. (idem). Va să zică:

Dr. M. P. Tr.
i. p.

Am intrat grăbit în librărie și am cumpărat opul.

Erau versuri. Versuri într'un gen care a făcut celebri pe vremuri doi aștri literari: pe Costache Moralescu și pe State Prodănescu despre cari povestește amănunte C. Bacalbașa în „Bucureștii de altă dată" și cari poeți, în unele „chestii" destul de lirice, se pronunțau cam așa:

Piară căpitan Căpitănescu
Și cu deputatul Sinescu
Și cu Itic Chivu Vornicu
Care mi-a furat ceasornicu.
Sau:
La chibritele regale
Cu bețele pătrate
Le lipsește fulminantul
La aproape jumătate
Vă rog respectos contra acestui [rău,
Căci este păcat de banul meu.

Cartea descoperită era la fel. Am citit-o pe nerăsuflate.

Dar n'am fost prea egoist niciodată; m'am gândit că aș putea împărtăși și altora plăcerea mea. Am citat în Belgia Orientului, o revistă umoristică de pe vremuri, numeroase din perlele delicioasului volum și am îndemnat cu stăruință pe autor să mai... „combată".

A doua zi am primit dela poet o scrisoare de superlative mulțumiri, cu explicația că nu trebue să mă surprindă că ironia nu-l supără. Din potrivă, mă roagă să continuu a releva prețioasa sa lucrare. Și cu motivare temeinică: „Napoleon nu s'a supărat niciodată de șarjele redactorului dela le „Charivari".

Fireste am făcut iarăș un pustiu de bine. Am scris din nou în Belgia Orientului, și, numai de cât, altă scrisoare a poetului m'a poftit, extrem de rugător, să prânzim împreună la unul din cele mai mari restaurante de pe atunci, la Enache, peste drum de biserica Enei.

A, până aici mi-am zis, bănuind că mi se întinde o cursă spre a mi se lămuri cu argumente simțitoare că exagerez bunăvoința de vulgarizare a operei cludatului scriitor.

Și nu m'am dus la masa care, chiar dacă ar fi fost la „Trei sarmale", mi-ar fi prins nespus de bine pe vremea aceea.

Dar n'am încetat să bucur pe cititorii mei dela Belgia Orientului. Am scris din nou.

Intr'o zi, pe sala redacției, am dat de un domn cu înfățișare de ambasador. Era un om înalt, în vârstă, elegant îmbrăcat, cu o față distinsă, încadrată de o barbă albă, cu mănuși de culoarea palului și în mână cu un buchet enorm de flori.

Rămăsecem cu ochii pironiți pe superbul buchet, cumpărat desigur dela cea mai mare florărie din București, când un servitor de pe sală mă arătă... ambasadorului.

— D-voastră sunteți domnul...? Eu, doctorul M. P. Tr...

Și-mi întinse mâna liberă, grăbindu-se să adaoge întrevederei: „foarte încântat".

N'am văzut decât negru înaintea ochilor și cele câteva vorbe spuse nu le-am auzit decât ca prin vis. Mi-a venit, spre a-mi feri capul, să mă las pe vine în fața namilei distinse, sigur că am și fost... răsplătiți pentru zeflemelele îngrămădite, dar am simțit pe brate buchetul enorm și mi-am recăpătat respirația. Nu fusesem mirult.

— „E pentru d-ta. Ca o mulțumire pentru cecace ai scris despre mine. Să știi că nu mă supăr. Napoleon... Charivari...".

Nici odată în viața mea nu m'am simțit roș înecat. Să primești mulțumiri și flori pentru că ocărăști pe cineva! Dar m'am mângâiat. In fond eu nu am fost niciodată un om rău. Voi fi încercat — mi-am zis — să fiu mușcător, dar poate că n'am isbutit să fiu nici haziu.

Am acceptat — prinsesem curaj — o invitație la poet acasă. Ședea în pasagiul Wilacros.

M'a primit ceremonios, dar cu foarte multă prietenie. Mi-a repetat că îi încântă persiflările mele și a adăogat că, dacă ar ști că nu mă jicnește, ar fi dispus să... răsplătească și sunător serviciile ce-i fac.

Când să plec, a ținut să-mi arate dormitorul. Am intrat curios, îndrăzneț. M'am oprit însă îngrozit. O cameră complet goală. Nici o mobilă, nici un scaun. In mijloc, pe parchet, cu capul alăturea și pe capac iscălitura de pe volum, un pardesiu de scânduri, adică un cosciug mare, pe măsura omului distins, voinic, cu barbă albă, cu mănuși ca palul și cu buchet superb de flori...

— Acesta este patul oamenilor eterni... Eu de pe acum mă culc în el.

Și am înțeles și mai bine rostul acestei potrivite aranjări, când, întrebând pe autor ce înseamnă cele două inițiale i. p. de sub nume, mi-a spus senin că i. p. va să zică: ilustrul poet.

*

N'am mai auzit de doctorul M. P. Tr., decât, după vre-o câțiva ani, la rubrica „Intâmplări din Capitală", unde ziarele povesteau cum în pasagiul Wilacros a fost găsit mort în cosciug un fost profesor, etc., etc.

ADEVĂRATA FAȚĂ A RUSIEI DE AZI

Dacă războiul ar izbucni,

armata roșie ar trebui să infrunte două mari dificultăți: mijloacele de aprovizionare și mânuirea unui material de război delicat

V

de JOHN T. WHITAKER

Armata roșie posedă o superioritate numerică zdrobitoare. Ea e bine antrenată și bine echipată. „Curățirea" actuală nu i-a slăbit moralul. Totuși se prezintă două dificultăți și fiecare din ele e de proporții, cari pot anihila sforțările lui Stalin.

Prima privește aprovizionările și transporturile. Cele două planuri cincinale au industrializat Rusia, iar capacitatea ei de producție e foarte slabă încă. Problema distribuirii e departe de a fi rezolvată. Dar în timp de pace, căile ferate nu ajung să asigure traficul.

Se fac astfel în fiecare zi nenumărate arestări și execuții pentru „sabotaj". Unul din observatorii cei mai calificați, ne-a afirmat acum doi ani că nu crede ca în cazul unui conflict, Rusia să poată asigura aprovizionarea trupelor pe cele două fronturi, mai mult de trei luni de campanie.

RECENTE IMBUNATĂȚIRI

Totuși, s'a lucrat mult în ultimii doi ani. Linia Transiberianului a fost dublată. Terminarea liniei Turksib asigură comunicația între Siberia și Asia Centrală rusească, pe când cele două frontiere orientale și occidentale condamnații au construit șosele mari. Mai importantă, prin consecințele sale, a fost hotărirea de a face independente statele majore din Orient și Occident.

Armata din Extremul Orient dispune nu numai de vaste rezerve de armamente și de ferme colective, dar și de fabrici de arme în Silezia și Ural. Cele două armate cari își au baza la Khabarovsk și Tchita, precum și corpul expeditionar al forțelor ușoare care, foarte probabil, își are baza la Ulan Bator, capitala Mongoliei exterioare, speră astfel să fie independente de Occident în ce privește trupele de rezervă, munițiile și aprovizionarea.

Cea de a doua dificultate e mai puțin flagrantă. Rusul n'a cunoscut decât foarte târziu mașinăriile de război. El a învățat să conducă și adesea ajunge chiar un excelent pilot de avion. Totuși, nu posedă încă simțul mecanicei. Poate să conieze, e incapabil însă de a adăuga, de a îmbunătăți sau a inventa, ca un german, un italian sau un francez.

AVIAȚIA RUSA E INTARZIATA

Astfel, de pildă, în timpul primului an al războiului spaniol avioanele rusești se dovediră superioare celorlalte. Avioanele lor de vânătoare și de bombardament erau construite după planurile americane, și aviația americană e superioară oricărei alte țări din Europa. In al doilea an, avioanele rusești susțineau încă în mod victorios, comparația cu germanii și italienii. Dar nu mai e tot așa astăzi, și avioanele acestor două țări sunt superioare azi acelora ale Rusiei.

Li mai trebue încă trei ani Germaniei ca să fie gata. După această perioadă avioanele sale, tancurile sale, și tunurile vor fi superioare tuturor acelora pe cari le vor fi construit rușii. Tot același lucru va fi și cu materialul de război italian. Cât despre Japonia, ea suferă de același handicap ca și Rusia, și, în plus, e slăbită în momentul de față de războiul împotriva Chinei.

In cazul unei expansiuni germane în Europa Centrală, Rusia ar trebui să decidă dacă și va menține angajamentele față de Franța și de Cehoslovacia. Dar dacă vede că avioanele, tancurile și mai ales, tunurile ei de campanie sunt inferioare acelora ale germanilor, Rusia se va da înlături. Dar, când va fi lucru sigur că Uniunea Sovietică nu se poate bate în afară de frontierele sale, influența ei în conferințele internaționale va suferi o eclipsă și izolarea ei va deveni efectivă.

NEVOIA UNOR CONSILIERI STRAINI

Rusia își slăbește forța ofensivă ori de câte ori se desparte de un consilier tehnic străin. Cred că Sovietele vor începe să se adreseze inginerilor străini și în momentul de față se studiază patru contracte cu diferite companii americane de aviație. Pe de altă parte, munițiile pentru armată sunt atât de puțin satisfăcătoare, încât și aci se va simți nevoia unui ajutor străin. Cehii îi vor fi utili pentru artilerie. Totuși superioritatea relativă a rușilor în armamente descrește de pe acum.

Anumite critice, în sfârșit, privesc un al treilea punct și în ce mă privește, le cred lipsite de temei. Se șoptește că puternice mișcări separatiste se desenează în provinciile dela granită. Numai în Ucraina s'a exercitat a activitate străină organizată, fără a repurta, de altminteri, mari succese. De altfel, Moscova s'a luat precauțiunile, trimițând la graniță regimente alcătuite din soldați din alte regiuni.

In definitiv, chestiunea cea mai gravă e aceea a slăbirii forței ofensive rusești. Dar chiar în acest caz, adversarul care ar încercă să-l năpădească stepele nesfârșite, s'ar izbi de o impotrivire puternică. Rusia are mereu pe generalul Iarnă, care a învins pe Napoleon. Și ea dispune azi de o armată nouă, care ar putea fi în adevăr, cea mai bună dintre toate: propaganda.

PROPAGANDA IN TIMP DE RAZBOI

Să presupunem că Japonia atacă Rusia. E de prevăzut că rușii își vor sdrobi adversarii pe câmpul de luptă, dar admițând că nu vor obține avantagiile imediate pe cari ar trebui să i le asigure cele două armate din Extremul Orient, rușii vor învinge ceva mai târziu, și atâta tot. Unul din obiectivele esențiale ale antrenamentului soldatului rus, țintește munca de propagandă în cercul populației civile. Agitatori comuniști, printre masele coreene, manciuriene sau chineze, ar reuși să taie în curând, liniile de comunicație cu Japonia.

In Occident e și mai bine. Ucrainienii își reamintesc ocupația germană și Moscova are grijă de a întreține această amintire. Polonia este, probabil, câmpul de luptă unde se vor întâlni Germania și Rusia.

Insă granițele ruso-poloneze sunt populate cu galițieni, ucrainieni, ruși albi și evrei, minorități oprimate cari ar înclina pentru comunism, îndată ce primele trupe ar intra în Polonia. Așa cel puțin, afirmă rușii.

PAREREA LUI STALIN ASUPRA CAPITALISMULUI

„Istoria veche Rusii, a spus Stalin în 1931, este istoria unei serii de înfrângeri și de retrageri succesive. Rusia a fost bătută de căpeteniile mongole, de beii din Turcia, de feudalii suedezi, de nobilii lituanieni, de capitaliștii anglo-francezi, de baronii japonezi. Toți o băteau spunând: „Ești rodnică și abundentă, putem deci să ne îmbogățim pe seama ta; ești săracă și slabă, putem să te jefuim, sigur că nu vom pățî nimic". Căci este legea capitalismului de a oprima pe cel slab și de a zdrobi pe cel sărac. Legea junglei care proclamă: „Ești slab și lipsit de toate, ești deci vinovat și ca atare, vei fi bătut și înlăntuit".

Se înțelege deci, de ce Stalin a sacrificat totul armatei. Jertfa a fost crudă, dar bună. Nu cred că vreo țară să poată bate, nepedepsită, Rusia.

Congresul învățătorilor din județul Târnava-Mare

Sighișoara, 11 Martie

Zilele trecute s'a ținut în orașul nostru congresul învățătorilor din județ. Congresul a fost deschis de d. revizor *Petanca*.

D-sa după ce a prezentat pe d. colonel Grecescu Chiriță, prefectul județului, a declarat ședința deschisă.

D. C. Grecescu, prefectul județului a spus că înțelege să conducă cu concursul tuturor celor chemați să contribue la ridicarea națiunii.

D-sa a recomandat o muncă neprecupețită, chiar neînscrisă în ora de program, o muncă românească lipsită de orice pată.

Promite apoi că va da tot ajutorul material și moral școalei.

D. F. Geană, președintele asociației învățătorilor, mulțumește d-lui prefect pentru bunele cuvinte adresate învățătorimii.

D. A. Culea, administrator financiar, arată că pentru rezolvarea problemii amenzilor școlare trebesc ca tablourile să fie trimise prin revizorat administrației financiare și lucrate cu promptitudine.

D. D. Stoicescu, directorul serviciului agricol, spune că năzuește la o colaborare care să extindă la mai mult decât serbările anuale ale sădirii de pomi.. Trebue organizată plantarea pomilor și selecționate spețele de pomi. Promite că va face tot posibilul ca terenurile date școalelor prin expropriere, prin schimburi, să se aducă lângă școală.

D. M. Grecu, inginer silvic, face o paralelă între altruismul învățătorului și al silvicultorului.

D. colonel Grecescu, prefectul județului roagă pe toți d-nii șefi de autoritate să dea tot concursul ca să se poată lucra cât mai mult în interesul țării.

Comercianții brăileni

cer reglementarea repausului duminical

Memoriul înaintat I. P. S. Patriarh Miron Cristea

Brăila, 11 Martie

Am arătat că, d. Vasile Averescu, președintele Camerii de muncă, din orașul nostru, a fost sesizat de numeroase reclamațiuni prin cari se arăta că Duminica și în zilele de sărbătoare legală, comercianții de toate categoriile, precum și întreprinderile comerciale și industriale, nesocotesc legea și țin stabilimentele deschise.

Pentru a pune capăt acestei stări de lucruri și mai ales că Duminica trebuie să fie zi de reculegere pioasă pentru întreaga muncitorime românească, d. Vasile Averescu, cu asentimentul d-lui col. Traian Stănescu, prefectul județului, a dat o ordonanță prin care s'a reglementat repausul duminical și orariul de lucru.

CE SUSTIN UNII NEGUSTORI

La început se credea că așa cum au fost obligate magazinele și birourile să respecte legea repausului duminical, toată lumea va fi mulțumită și în viitor negustorii și slujbașii lor în loc să exercite comerțul și în zilele de sărbătoare se vor duce la biserică și vor avea prilejul să se odihnească.

S'a întâmplat însă că, prin ordonanța Camerii de muncă nu toți negustorii sunt obligați să țină magazinele închise.

Printre aceștia sunt: măcelarii, zarzavagii, fructarii, brânzarii, ș. a., cari Duminica țin prăvăliile deschise.

Din această cauză, celelalte categorii de comercianți sunt nemulțumiți și cer ca repausul duminical să fie aplicat în mod egal pentru toți negustorii.

In acest scop, numeroși comercianți cari își exercită negoțul în piața Regală, au înaintat I. P. S. Patriarhul Miron Cristea, președintele consiliului de miniștri, următorul

MEMORIU

„Repausul duminical — susțin semnatarii memoriului — nu este aplicat în mod egal pentru toți comercianții și din această cauză, pe când unii țin magazinele închise Duminica, alții au libertatea de a-și desface mărfurile, fiindcă cetățenii din oraș și județ nesocotesc dispozițiile legii și înundă în această zi piața, făcând cumpărături.

Această stare de lucruri se poate observa în deosebi în piețele de alimente și din cauza îmbulzelii cumpărătorilor și a strigătelor celor cari fac reclama mărfii, Duminica, zi de reculegere pioasă, e neținută în seamă.

In consecință, semnatarii memoriului cer ca repausul duminical să fie reglementat și pentru comercianții exceptați dela această datorie și anume: măcelarii, zarzavagii, fructari, brânzarii, pescarii, etc., fiindcă cele 6 zile din săptămână le sunt suficiente pentru a-și vinde mărfurile".

Totodată, o numeroasă delegație a comercianților din piața Regală s'a prezentat și la redacția din localitate a ziarului nostru cu un memoriu întocmit în același sens și ne-a solicitat sprijinul.

ANCHETELE NOASTRE

Din scrisorile primite

asupra drumurilor

XX

Un general de rezervă, un inginer, un comerciant și un picher cer prestația în natură

Din noianul de scrisori, ce am primit la redacție, cu privire la ancheta noastră, desfacem în ordinea primirii lor, câteva.

IN JUDEȚUL DOLJ

D. general de rezervă Mihail P. Nicolescu, din observațiile d-sale personale, cu ocazia serviciului militar, constată că pe cele mai multe șosele din județ, nu s'au mai făcut de mulți ani reparații radicale așa că, nemai având bombamentul necesar, apa nu are scurgeri în șanțurile laterale (de cele mai multe ori nedesfundate) și umple gropile, făcând circulația aproape imposibilă.

Pe unele șosele ca: Băilești-Giubega și Craiova-Beloți-Petroaia-Urdinița-Botoșești-Paia, acum un an grămezile de pietriș neîmprăștiate (se zice că nu se luaseră în primire) se deformase, crescând buruienile pe ele, iar în jurul lor drumul era presărat cu gropi și tranșee la fiecare pas.

Această din urmă șosea este atât de rea, încât sătenii din regiuni mai depărtate (Pietroaia, Urdinița și Botoșești-Paia) nu se mai angajează să transporte cerealele de vânzare la Craiova, ori câtă chirie li s'ar plăti.

In lunile Februarie și Martie, cine ar pleca pe această șosea, cu trăsura sau căruța cu cai, spre Craiova riscă să rămână în drum din cauza noroaielor sau să continuie cu carul cu boi.

„In toamna anului trecut, precizează d general, am încercat să merg cu trăsura dela Băilești spre comuna mea, pe șoseaua Băilești-Giubega; ei bine, după 3 km., mi s'au rupt arcurile trăsurii, deși șoseaua este o importantă arteră de comunicație, pe ea scurgându-se cerealele spre Băilești din cele peste 10 comune din sudul județului.

Câteva părți din șoselele județene din jurul Craiovei, au primit o reparație mai bună, după războiu, pentru că ele conduceau la mosiile cutăruț fost prefect sau politician de pe vremuri".

Distinsul nostru cititor ne arată, ca o caracteristică a stării drumurilor, situația grea a actualului prefect, care intenționând să controleze executarea unor dispoziții ordonate în județ a fost nevoit să aștepte câtva timp, ca razele soarelui să mai usuce noroiul pe șosea; iar în altă direcție a trebuit să meargă cu trăsura până la o comună și de aci să continue călare până la locul anchetei.

Soluțiile d-lui general de rezervă Mihail Nicolescu sunt: 1) prestația în natură, care a dat în trecut rezultatele cele mai bune; 2) întocmirea unui plan de lucru pe mai mulți ani, cu continuitate în reparații; *să se refacă imediat bombamentul șoselelor, desfundarea șanțurilor laterale și apoi aruncarea pietrișului, cu burlane de scurgerea apelor în regiunile deluroase; să se aloce județului sumele necesare, să se prevadă personalul (conductori, picheri, cantonieri și lucrători) bine pregătit, conștiincios și corect.*

Ministerul să îngrijească de formarea depozitelor de pietriș, acolo unde nu se găsește, iar locuitorii — obligați să facă prestația în natură — să poată transporta pietrișul pe porțiunea de șosea ce i s'a rezervat.

Buna gospodărie a prefecților nepolitici ar reda astfel circulația curentă, ar înlesni schimbul de mărfuri, ar desvolta turismul în timp de pace și ar oferi rapiditate la mobilizare și concentrare în timp de război.

LA FRONTIERA DE VEST

D. ing. Gh. Giurca, inspectorul atelierelor c. f. r. Oradea, automobilist, constată că la încrucișările drumurilor nu sunt table indicatoare de direcție, cu arătarea eventuală în km și nici la intrarea și ieșirea comunelor nu se arată numele lor. Nu știi unde ești și încotro mergi!

Soseaua principală, care leagă Occidentul cu Orientul, cu intrarea în țară prin punctul Borș nu este asfaltată complet. In apropiere de Oradea. In direcția Cluj, lipsesc într'un loc 30 km., în altul 7 km. Aceste porțiuni rău întreținute impresionează prost pe străinii ce circulă pe acest drum internațional.

Intre Oradea și Valea lui Mihai, vechea legătură căruțabilă, bună, a rămas pe teritoriul Ungariei.

Actualul drum de graniță între aceste două importante centre, este cu totul impracticabil. Inseamnă o adevărată aventură a încerca să-l străbați.

IN JUDEȚUL TELEORMAN

D. Ion Gh. Popescu, comerciant și proprietar în Roșiorii de Vede, ne felicită pentru campania ce întreprindem pentru refacerea drumurilor, ca și toți cititorii ce ne-au trimis păreri cu privire la ancheta ce am deschis.

Și în acest județ, spune d-sa, mai ales drumurile comunale, în marea lor majoritate, sunt cu desăvârșire stricate, iar circulația este aproape imposibilă pe timp ploios și în lunile de iarnă. E un adevărat chin pentru bietele vite și pentru cărăuși.

Aceste drumuri comunale nu se pot reface ușor decât cu *mâna de lucru a sătenilor, cari să fie puși sub conducerea tehnică a personalului drumurilor județului și formați pe echipe.* Campania de lucru să înceapă, după ce s'a strâns și depozitat materialul lemnos pentru poduri, pietrișul, etc.

„Să revenim la prestația în natură", ne scrie d. C. M. fost picher principal în serviciul tehnic județean, azi pensionar. Cu o condiție, să nu se mai amestece în executarea lucrărilor tehnice autoritatea comunală, ci numai personalul serviciului tehnic.

La un grup de comune să fie un picher, cu școala de picheri, care să execute lucrările, aducând pe șantier, în perioada de lucru, prin organele administrative, pe săteni pentru prestație. Cine nu se prezintă să fie dat în debit, la percepție și executat să plătească în bani, valoarea muncii prestate, în termen de 10 zile.

Intr'un număr viitor vom urmări părerile altor cititori și vom asculta și glasul sătenilor, interesați în prima linie la îndreptarea drumurilor, deci la înlesnirea muncilor lor, la fructificarea bunurilor și la câștigul adus de căruțașie sau de vânzarea propriilor produse agricole și casnice.

Fapt e, că din toate părțile țării și din toate păturile sociale ni-se dă sfatul să cerem cu tărie prestația în natură.

Numai ea poate să ajute, alături de fondurile bănești la îndreptarea cât mai grabnică a drumurilor de toate categoriile.

Această prestare să fie însă bine reglementată; să nu se încerce jumătăți de măsuri și să aibă unicul și bine definitul scop de a conlucra toți la scoaterea șoselelor din starea rușinoasă în care s'au afundat.

Să pornească deci serios: OFENSIVA DRUMURILOR.

C. E.